

Boek

De wereldpolitiek begrijpen?

Het boek van Michel Collon en Grégoire Lalieux zou op een heel voordelige manier veel schoolboeken kunnen vervangen.

Investig'ation heeft in deze uitgave kunnen beroep doen op de encyclopedische kennis van Mohamed Hassan om de lezer te laten kennis maken met dertien landen van het Grote Midden-Oosten. De overige landen zullen nog volgen in een tweede deel. Het boek bevat ook een hoofdstuk over de Indische Oceaan dat eerder in een meer uitgebreide versie in *Marxistische Studies*^[2] verscheen. Ieder hoofdstuk start met een voorstelling van het land met cijfergegevens en landkaarten en in het hele boek worden de sleutelbegrippen die nodig zijn om het geheel te begrijpen in kaderstukken toegelicht.

Voor jonge en andere nieuwsgierigen die de echte geschiedenis en de werkelijke toestand in de moslimlanden willen kennen is dit boek een *must*. Het biedt een visie die ver af staat van de Westerse interpretaties, de godsdienstige opvattingen en de complottheorieën. Mohamed Hassan neemt het openlijk op voor de volkeren uit de regio die de Westerse machten niet alleen hebben geplunderd maar waarvan ze ook de ontwikkeling hebben verhinderd. Het hoofdstuk over Egypte is hierover heel duidelijk. De auteurs keren de officiële geschiedschrijving om en tonen duidelijk de verdeel-en-heers-politiek die de Westerse machten sinds twee eeuwen volgen. Maar ze vervallen daarbij niet in complottheorieën en andere irrationele verklaringen: Mohamed Hassan toont hoe deze samenlevingen diepe klassentegenstellingen kennen. De strijd tussen deze klassen en eventuele bondgenootschappen tussen sommige klassen om zich te verzetten tegen de imperialisten gaven de doorslag in het verleden en zal ook in de toekomst zo blijven. We zijn hier mijlenver van de verwarring die wordt onderhouden door sommige stromingen in de islam of door extreemrechtse propagandisten als Alain Soral^[3].

Voor zover ik weet bestaan er weinig boeken die vertrekken van een marxistisch, materialistisch uitgangspunt om de Arabische wereld te analyseren en die zo klaar en aangenaam zijn geschreven. Een boek dat dus best de weg naar zoveel mogelijk lezers vindt, en vooral dan naar de jonge generatie van Arabische intellectuelen. De auteurs en Mohamed Hassan geven hen in zekere zin hun geschiedenis terug.

De verschillende hoofdstukken halen niet altijd hetzelfde niveau en de lezer zal het niet altijd eens zijn met sommige standpunten van Mohamed Hassan. Een voorbeeld. Voor Mohamed Hassan keert Turkije Europa de rug toe en breidt het zijn politieke en economische relaties uit met Aziatische en zelfs Afrikaanse landen. De toekomst zal uitmaken wie het bij het rechte eind heeft.

De interview-vorm staat garant voor een levendige en didactische stijl. Maar ze heeft ook een schaduwzijde. Ze eist een nauwkeurig nakijken van de informatie die de geïnterviewde aanlevert en dat laat op sommige plaatsen toch wel te wensen over. Het aantal feitelijke fouten (zoals de verwarring tussen de twee communistische partijen van Tunesië) doen afbreuk aan dit meer dan interessante boek. Een extra correctiebeurt zou dit euvel hebben kunnen wegwerken.

Maria McGavigan

^[2] “De slag om de Indische Oceaan: de nieuwe Amerikaanse strategie”, *Marxistische Studies*, nr. 91/2010. Zie: http://marx.be/nl/content/archief?action=get_doc&id=85&doc_id=506.

[\[3\]](#) Zie Arnaud Staquet, “Staat Alain Soral voor een revolutionaire of reactionaire visie?”, in dit nummer van *Marxistische Studies*.